

Sumada

Quan pensem en joc, pensem inevitablement en acció, tot acte intel·ligent va acompanyat de l'acció de l'individu vers els objectes.

Com a etapes evolutives importants dins el joc trobem: la senso-motora i la constructiva en les quals predominen els jocs vinculats a la percepció i al moviment. Jugar per aquests nens significa descobrir el món.

Seguint amb aquesta evolució arribem al joc simbòlic en el qual el nen descobreix que el món és ple d'objectes permanents i de persones autònomes i que aquests poden ser representats i substituïts per accions fictícies, per símbols i per imatges.

Cal aprofitar les iniciatives i les vivències del nen, perquè aprengui de manera agradable mitjançant el joc, l'observació i l'experimentació.

La nostra escola és tan sols un escenari on es representa el joc de la vida, "l'aderezzo" de tot això és l'afecte.

Pensem que el nen ha d'aprendre a viure tot jugant.

